

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Nt/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010166
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Švehlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613010166.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Švehlovej a prísediacich Jána Holigu a Vladimíra Pavlíniho na verejnom zasadnutí dňa 19. 8. 2013 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného P. T. H. S. Í. W. H. , B.. XX. X. XXXX, X. I. T., Y. Y. XXXX/X, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, na povolenie obnovy konania, ktorá skončila právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011 bol P. T. uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a podľa §188 ods. 2, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 100 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/103/2010 z 25. 10. 2010, ktorým bol odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň bol týmto rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2010 z 2. 2. 2010, ktorým bol P. T. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený P. T. podal návrh na povolenie obnovy konania smerujúci proti výroku o treste, lebo trest odňatia slobody mu bol uložený v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012.

Odsúdený P. T. na verejnom zasadnutí dňa 19. 8. 2013 uviedol, že uložený trest je neprimeraný vzhľadom na to, že bol súdený za prečin, pričom pri uzatváraní prvej dohody o vine a treste mu prokurátor povedal, že konania vedené proti nemu za prečin budú zastavené.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš navrhol zamietnuť návrh odsúdeného ako nedôvodný. I keď medzičasom Ústavný súd upravil ukladanie trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, aj podľa Trestného zákona platného v súčasnosti uložený trest odňatia slobody je vymeraný v prvej polovici trestnej sadzby. V čase ukladania trestu vzhľadom na asperačnú zásadu, nebolo možné použiť ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona. V súčasnosti je preto potrebné prihliadnuť na priťažujúce okolnosti a vzhľadom na túto skutočnosť je uložený trest primeraný a zákonný.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011 schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš a obvineným P. T. a uznal obvineného vinným zo spáchania skutku, ktorým sa dopustil spolupáchatel'stva k prečinu úverového podvodu podľa § 20 k § 222 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko obvinený spáchal skutok skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/103/2010 zo dňa 25. 10. 2010, ako aj rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/7/2010 zo dňa 2. 2. 2010, súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výroky o treste uvedených rozhodnutí, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a odsúdenému P. T. uložil súhrnný trest odňatia za všetky zbiehajúce sa trestné činy, ktorými boli okrem prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, dvojnásobný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona. Najprísnejším zo zbiehajúcich sa trestných činov bol v prejednávanej veci zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody od 7 do 12 rokov. Vzhľadom na to, že odsúdený spáchal viac ako dvomi skutkami viac trestných činov, z ktorých aspoň jeden bol zločin, súd ukladal trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona (tzv. asperačnej - zostrujúcej zásady). Podľa citovaného ustanovenia platného a účinného v čase ukladania trestu, ak súd ukladá trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby. Po uvedenej úprave trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 138 mesiacov do 192 mesiacov. Vzhľadom na to, že odsúdený P. T. uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste, pri ukladaní trestu odňatia slobody bolo použité ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého bolo možné dohodnúť trest odňatia slobody o jednu tretinu nižší ako je zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby, t.j. v konečnej výmere 100 mesiacov.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, uverejnenom v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z., bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. I, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania musí súd hodnotiť nové skutočnosti a nové dôkazy z hľadiska ich významu vo vzťahu k preskúmanému právoplatnému rozhodnutiu, pričom povolenie obnovy konania, na ktorú má dopad nález Ústavného súdu nie je v každej veci obligatórne. Obnova konania, pokiaľ ide o výrok o treste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý sa javí byť neprímeraným v dôsledku použitia ústavným súdom zrušeného ustanovenia, a nie na formálnu nápravu rozhodnutia ako takého v dôsledku použitia zrušeného ustanovenia Trestného zákona. Z uvedeného vyplýva, že samotný citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky odôvodňuje podanie návrhu na povolenie obnovy konania, lebo je novou skutočnosťou, ktorá nebola súdu známa v

čase rozhodovania o vine a treste, ale súd rozhodujúci o návrhu na obnovu konania je povinný skúmať, či je splnená aj druhá podmienka upravená v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku a to či táto nová skutočnosť sama osebe alebo spoločne so skutočnosťami už známymi by viedla k záveru, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu je povinný skúmať poľahčujúce a priťažujúce okolnosti upravené v § 36 a 37 Trestného zákona. U odsúdeného P. T. bola zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že odsúdený sa priznal k spáchaniu trestných činov a ich spáchanie oľutoval. Na druhej strane ale boli zistené aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, že odsúdený spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený (v roku 2008 za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona (účinného do 1. 1. 2006) na trest nepodmienečný trest odňatia slobody). Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona základom na zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uvedeným postupom upravená dolná hranica trestnej sadzby dosiahne výmeru 104 mesiacov, pričom horná hranica upravenej trestnej sadzby podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona zostane nezmenená, t. j. 192 mesiacov. V čase pôvodného ukladania trestu odňatia slobody súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 7 Trestného zákona neprihliadal na zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby, lebo pri zvýšení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby prakticky dvojitú sprisnenie základnej trestnej sadzby by bolo neprímerane prísne. Pri opätovnom rozhodovaní o treste odňatia slobody po prípadnom povolení obnovy konania by súd ale musel postupovať podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. Z uvedeného vyplýva, že trest odňatia slobody dohodnutý medzi odsúdeným P. T. a prokurátorom, schválený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/86/2011 zo dňa 8. 11. 2011, je nižší ako je zákonom stanovená dolná hranica upravenej trestnej sadzby, preto nemožno konštatovať, že pôvodne uložený trest odňatia slobody je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, ani k pomerom páchatel'a a uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. Naopak uložený trest vzhľadom na rozsah a povahu spáchanej trestnej činnosti, v ktorej prevažujú závažné zločiny násilnej povahy, je pre páchatel'a mimoriadne priaznivý, preto súd dospel k záveru, že nebola naplnená druhá podmienka na povolenie obnovy konania, preto súd zamietol návrh odsúdeného P. T. ako nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia.